ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ: ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆ

ಅಂಬಿಕಾ ಎ.ಆರ್.[1] & ಸಂತೋಷ್ ಕುಮಾರ್ ಆರ್.ಎಂ.[2]

[1]ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಜನಪದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಾವೇರಿ.

[2]ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಕೋರಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18367726

ABSTRACT:

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ನೋಡದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್ (ವರ್ಗೀಕರಣ), ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್ (ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ), ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್ (ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು) ಮತ್ತು ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್ ಅವರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕಥೆಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಥೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದ ವಾಹಕಗಳಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪ್ರಬಂಧವು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಸಮಕಾಲೀನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಮತ್ತು ಅಂತರಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈ ಲೇಖನವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಜನಪದ ಕಥೆ, ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂವಹನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು.

ಪೀಠಿಕೆ

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂದು ಕೇವಲ ಕುತೂಹಲದ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯದೆ, ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಾಲಹರಣಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಶತಮಾನದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದವು ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪ್ರತೀಕಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ರಚನಾ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ನೃತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಶಾಖೆಗಳು ಇಂದು ಜಾನಪದವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಮೂಲವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಜಾನಪದದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಥೆ' ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಸಂವಹನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವ ಹರಿವು ಇದಾಗಿದ್ದು, ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮಾನವನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಮರಣೆ ಹಾಗೂ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಸೇತುವೆಯಾಗಿದೆ. ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲದೆ, ಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂವಹನ, ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆ, ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚೈತನ್ಯ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಉಳಿವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಮಾನವನ ಸಂಘಟಿತ ಹಾಗೂ ಅಸಂಘಟಿತ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದ್ದು, ಬರವಣಿಗೆಯ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬರಹಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯದು ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಮುದ್ರಣ ಯುಗದ ಹೊರಗೆ, ಗ್ರಾಮದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸದ ನಡುವೆಯೂ, ಹಬ್ಬ-ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ಕಥೆಗಳು ಮಾನವನ ದಿನಚರಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು 'ಬಾಳಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ'ವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದವು.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧ್ಯಯನವು 19ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಜಾಕಬ್ ಗ್ರಿಮ್, ಆಂಡ್ರೂ ಲ್ಯಾಂಗ್, ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಥೆಗಳ

ಸಂಗ್ರಹ–ವರ್ಗೀಕರಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ನಂತರ ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್, ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್ ಮತ್ತು ಬಾಸ್ಕಮ್ ಮೊದಲಾದವರು ಕಥೆಗಳ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ಗೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯವಿಧ್ಯೆಯ ಸಮೀಕ್ಷಣೆಗೆ ತತ್ವಾಧಾರ ಒದಗಿಸಿದರು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ನೆನಪುಗಳ ವಸ್ತುವಲ್ಲದೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಅನನ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪಂಚತಂತ್ರ, ಜಾತಕ, ಬೃಹತ್ ಕಥೆ, ಬೇತಾಳ ಪಂಚವಿಂಶತಿ, ಅರೇಬಿಯನ್ ನೈಟ್ಸ್, ಈಸೋಪನ ನೀತಿಕಥೆಗಳು ಮೊದಲಾದ ಕಥೆಗಳು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಸರಣಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಸಂವಹನವು ಭೌಗೋಳಿಕ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಇಂದು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಸ್ತು, ಸಂಕೇತಗಳು, ರೂಪಕಗಳು, ಕಾರ್ಯಪ್ರವಾಹಗಳು, ರಚನಾ ಘಟಕಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮೌಲ್ಯ–ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹಾಗೂ ವರ್ಗ–ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಾಜಕೀಯದ ಆಳವಾದ ಅಂಶಗಳು ಕೂಡ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಮಾನುಷ, ಪೌರಾಣಿಕ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯಾಮಗಳು ಇಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿವೆ. 'ಜನಪದ' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನ–ಜೀವನ–ಜ್ಞಾನ ಸಂವಹನದ ಗುಣಧರ್ಮಗಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿಯೂ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವಿಕಾಸ ಪಥ, ರಚನಾ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ಗೀಕರಣ ತತ್ವಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ–ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಕುರಿತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನವೀನ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸ, ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನವ–ಸಮಾಜ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕುರಿತು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದನ್ನು

ತನ್ನ ಮೂಲ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಗುರಿಗಳು

ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

1. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲ, ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ ಪಥವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು.
2. ಕಥೆಗಳ ರಚನಾ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ (Morphology) ಕುರಿತು ನವೀನ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲು.
3. ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್, ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್, ಬಾಸ್ಕಮ್ ಮತ್ತು ಡಂಡಿಸ್ ಮೊದಲಾದ ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ವಿದ್ವಾಂಸರ ತತ್ವಗಳು, ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಕರಣ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅನ್ವಯಿಸಲು.
4. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು.
5. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತನ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ, ಮಾನವ ಅನುಭವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂವಹನದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲು.
6. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಮನೋರಂಜನಾ ಸೀಮಿತತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ, ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ರಾಜಕೀಯದ ಪರಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು.
7. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಹೇಗೆ ಮರುಪ್ರಸ್ತುತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು.

ಅಧ್ಯಯನದ ಮಹತ್ವ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯ ಪರಿಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ:

ಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರಾವಲೋಕನ: ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸಾಗುವ ಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಂಡಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾನವನ ನೈತಿಕ ಸಂವೇದನೆ, ವೈಚಾರಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಇವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ದಾಖಲೀಕರಣ: ಕಥೆಗಳು ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ

ಹರಡುವ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಲಿಖಿತ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ದಾಖಲೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅವುಗಳ ಉಳಿವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕ.

ತಾತ್ವಿಕ–ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣ: ಪ್ರಾಪ್‌ನ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ಥಾಂಪ್ಸನ್‌ನ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಬಾಸ್ಕಮ್‌ನ ಕಾರ್ಯವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಮೇಲೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಕನ್ನಡ ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದಾರಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜೀಕರಣ: ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ, ಆಚರಣೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಸಂವೇದನೆಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಂತರಶಾಖೀಯ ಅಧ್ಯಯನ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಇಂದಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಾಖೀಯ (Multidisciplinary) ಮತ್ತು ಸಂಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ (Interdisciplinary) ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಥೆಗಳು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಶಾಖೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ (Anthropology): ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾನವನ ಜೀವನಪದ್ಧತಿ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಪುರಾಣ–ಮಿಥ್ ರಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಮರಣೆಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳು ಸಮೂಹನಿಯಮ, ವಾಸಸ್ಥಳ, ಹೆಚ್ಚು–ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ರೂಪವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಕುರಿತು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ (Sociology): ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಮೂಹ ಸಂವಹನ, ಪಾತ್ರ–ಪಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಕುಟುಂಬ–ಸಮುದಾಯ ವಿನ್ಯಾಸ, ಮೌಲ್ಯ ಸಂವಹನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮಾನದಂಡಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ "ಏನು ಮಾಡಬೇಕು/ಮಾಡಬಾರದು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ (Psychology): ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಭಯ, ಕನಸುಗಳು, ಅಚೇತನ ಮನಸ್ಸು, ಬಯಕೆ, ದಮನ, ಗುರುತು, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮುಂತಾದ ಮಾನಸಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಂಗ್‌ನ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲೂ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಮೂಲಪಾಠಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿವೆ (ಉದಾ: Archetypes).

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ (Religious Studies): ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪವಿತ್ರ–ಅಪವಿತ್ರ ಸಂಬಂಧ, ದೇವ–ಯಕ್ಷ–ರಾಕ್ಷಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯ–ಬಲಿ–ಪೂಜೆ, ಪರಲೋಕ ಕಲ್ಪನೆ, ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳು ಧರ್ಮದ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲವಸ್ತುವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ (Cultural Studies): ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನವು ಕಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ರಾಜಕೀಯ ಪಠ್ಯ (Cultural Text) ಎಂದು ಓದುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗ (Gender), ವರ್ಗ (Class), ಜಾತಿ (Caste), ಭಾಷಾ ರಾಜಕೀಯ, ಶಕ್ತಿ–ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು, ಪ್ರತೀಕಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೋಡ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ (Linguistics): ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಥೆಗಳ ವಾಕ್ಯವಿನ್ಯಾಸ, ನ್ಯಾರೇಟಿವ್ ರಚನೆ, ರೂಪಕ/ಸಂಕೇತಗಳು, ಉಪಭಾಷೆ, ಬಾಯ್ಮಾತಿನಸಂವಹನ, ಧ್ವನಿಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಂಶಗಳು, ಪದ್ಯ–ಗದ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ, ವಾಕ್ಪ್ರಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳು ಭಾಷೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ (Pedagogy): ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆ, ಪಾಠಸಂಚಾರ, ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಲಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ಮರುಉಪಯೋಗ ಇದರ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆವರ್ತನ: ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಕಥಾ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕೂಡಾ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ದಾಖಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ.

3. ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕತೆ

ಇಂದಿನ ಜಾಗತೀಕರಣ–ಮಾಧ್ಯಮೀಕರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಹೊಸ ರೂಪಗಳಿಂದ ಮರುಪ್ರಚಲಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಬಾಲಸಾಹಿತ್ಯ, ಚಲನಚಿತ್ರ, ನಾಟಕ, ಕಾರ್ಟೂನ್/ ಅನಿಮೇಷನ್, ಗೇಮಿಂಗ್ ನ್ಯಾರೇಟಿವ್, ಡಿಜಿಟಲ್ ಫೋಕ್ ಆರ್ಕೈವ್ಸ್.

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚೌಕಟ್ಟು

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಕೇವಲ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ವರ್ಣನೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ, ಅದರ ರಚನೆ, ರೂಪ, ಕಾರ್ಯ, ಸಂಚಲನ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ–ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಹಲವು

ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಿಂದ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದವರೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತು ರೂಪುಗೊಂಡು ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಶಾಖಾ ಗುರುತು ಒದಗಿಸಿತು. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಸಂಚಲನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವಿದ್ಯೆ ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು.

ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ:

1. ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್‌ನ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು 'ಮೋಟಿಫ್ ಇಂಡೆಕ್ಸ್' ವಿಧಾನ
2. ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್‌ನ 'ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಮಾದರಿ'
3. ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್‌ನ 'ಫೋಲ್ಕ್ಲೋರ್‌ನ ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಗಳು'
4. ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್‌ನ 'ಫೋಕ್ಲೋರ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಚಿಹ್ನಾಶಾಸ್ತ್ರ'
5. ಇತರ ಅನುಗುಣ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತತ್ವಗಳು

1. ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್: ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಮೋಟಿಫ್ ಇಂಡೆಕ್ಸ್

ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್ ಅವರು ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಎರಡು ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳು:

- The Types of the Folktale
- Motif Index of Folk Literature

Type–Index ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ರಚನಾ–ವಸ್ತುಘಟಕಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿ ಟೈಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಉದಾ: ಪ್ರಾಣಿ ಕಥೆ, ಅತಿಮಾನುಷ ಕಥೆ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸಾಹಸ ಕಥೆ, ವಿನೋದ ಕಥೆ ಮುಂತಾದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ 'Motif Index' ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಅಂಶಗಳು ಅಥವಾ ಮೋಟಿಫ್‌ಗಳು (ಉದಾ: ಅತಿಮಾನುಷ ಸಹಾಯ, ಮಾಯಾ ವಸ್ತು, ಪರೀಕ್ಷೆ, ಜಯ, ಪರಿವರ್ತನೆ) ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟುವು. ಥಾಂಪ್ಸನ್‌ನ ವಿಧಾನ ಕಥೆಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಚಲನ ಮತ್ತು ಆಪ್ತಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಉಪಯುಕ್ತ.

2. ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್: ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ

ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್ ರಷ್ಯಾದ (Russian) ಫಾರ್ಮಲಿಸ್ಟ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ (Morphology) ಅನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿ: Morphology of the Folktale (1928).

ಪ್ರಾಪ್ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕೊಡುಗೆ:

- ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ಲಾಟ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು "Functions" ಎಂದೂ
- ಪಾತ್ರವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು "Dramatis Personae" ಎಂದೂ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈ Functionsಗಳು ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ; ಪಾತ್ರಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಗುಣ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾಪ್ ಕಥೆಯೊಳಗಿನ ರಚನಾ–ರೂಪಕೀಯ ನಿಯಮಿತತೆಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿದರು.

3. ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್: ಫೋಲ್ಕ್ಲೋರ್‌ನ ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಗಳು

ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್ ಜನಪದವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಫೋಲ್ಕ್ಲೋರ್‌ನ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೀಗಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದರು:

- Recreational Function (ಮನೋರಂಜನೆ)
- Education/Instruction (ಶಿಕ್ಷಣ/ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆ)
- Social Control (ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ)
- Cultural Validation (ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದೃಢೀಕರಣ)

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಈ ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ, ಮಾನವೀಯ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಸಂವೇದನೆಯ ಘಟಕಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

4. ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್: ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಚಿಹ್ನಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ

ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್ ಫೋಕ್ಲೋರ್ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ಬೌದ್ಧಿಕತೆ ಒದಗಿಸಿದರು. ಅವರು:

- ಫೋಲ್ಕ್ಲೋರ್ ಅನ್ನು "ಪಠ್ಯ" ಎಂಬಂತೆ ಓದುವುದು
- ಅದು ಚಿಹ್ನಾ–ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎನ್ನುವುದು
- ಪ್ರತಿ ಕಥೆಯ ಹಿಂದೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ–ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೋಡ್ ಅಡಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು...

ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಡಂಡಿಸ್ ಅವರು ಕಥೆಯ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಸಂಕೇತಗಳು (symbols), ರೂಪಕಗಳು (metaphors) ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೋಡ್‌ಗಳ ವಿವರಣೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು.

5. ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ರಾಜಕೀಯ ಚೌಕಟ್ಟು

ಕಥೆಗಳು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ತತ್ವಶಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬಹುದು:

- Functionalism (Malinowski)
- Structuralism (Lévi–Strauss)
- Symbolic Anthropology (Geertz)
- Psychoanalytic Theories (Freud / Jung)
- Cultural Studies (Stuart Hall)

ಇವು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮಾನವ–ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂದು ನೋಡುವತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತವೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವಿಕಾಸ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಸಂವಹನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು, ಬರಹ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣದ ಉದಯಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಮಾನವನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಭಯ, ಅಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಜೀವನಾನುಭವ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮನೋರಂಜನೆಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿತು.

ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ — ಭಾರತೀಯ, ಗ್ರೀಕ್, ಈಜಿಪ್ಷಿಯನ್, ಚೈನೀಸ್ ಮತ್ತು ಅರೇಬಿಕ್ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ — ಕಥೆಗಳು ಪೌರಾಣಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದವು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚತಂತ್ರ, ಜಾತಕ, ಬೃಹತ್ ಕಥೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಕಥೆಗಳ ಲಿಖಿತ ಪರಂಪರೆಯ ಆರಂಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ 'ಬೆಳದಿಂಗಳ ಕಥೆಗಳು' ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬ–ಸಮುದಾಯ ಆಧಾರಿತ ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಕಥನಗಳು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿವೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಿಮ್ ಸಹೋದರರು ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ–ವರ್ಗೀಕರಣ ಆರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ, ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನಶಾಖೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್, ಪ್ರಾಪ್ ಮತ್ತು ಡಂಡಿಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಕಥೆಗಳ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವಿದ್ಯೆಗೆ ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದರು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಡಿಜಿಟಲ್ ಮಾಧ್ಯಮ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚಲನಚಿತ್ರ, ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಗೇಮಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಹೊಸ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಪ್ರಚಲಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಜನಪದ

ಕಥೆಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಕಥೆಗಳ ರಚನಾ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಘಟಕಗಳು

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರ (Morphology) ಎನ್ನುವುದು ಕಥೆಯ ಆಂತರಿಕ ರಚನಾ–ಸಂಘಟನೆ–ಘಟಕ–ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ವಸ್ತು (Content) ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು ಮೀರಿ, ಅದರ ಗೌಪ್ಯ ರಚನಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲ ಗುರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಯನವು 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತವಾಗಿ ಉದಯಿಸಿ, ಕಥೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮರೂಪತೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತತೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿತು.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್ ಅವರ Morphology of the Folktale (1928) ಕೃತಿ ಮೌಲಿಕ ತಿರುವಿನ ಘಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರು ರಷ್ಯನ್ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಟೇಲ್ಸ್ (Magic Tales) ಆಧರಿಸಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಘಟಕಗಳನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿದರು. ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಘಟನೆಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಕಥೆಯ ರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ (Functional System) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಪ್ ಅವರ ಮೂಲ ವಾದ.

1. ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕಗಳು

ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:

- Functions (ಕಾರ್ಯಗಳು)
- Dramatis Personae (ಪಾತ್ರವ್ಯವಸ್ಥೆ)
- Sequence (ಕ್ರಮ)

ಈ ಮೂರು ಘಟಕಗಳು ಕಥೆಯ ನ್ಯಾರೇಟಿವ್ ರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ.

(a) Functions (ಕಾರ್ಯಗಳು)

ಪ್ರಾಪ್ ಪಾತ್ರಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಅಥವಾ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲ; ಪಾತ್ರಗಳು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳೆ ಕಾರ್ಯ ಎಂದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ಆಗಮನ, ಸಮಸ್ಯೆಯ ಉದಯ, ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ, ಪ್ರತಿನಾಯಕನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ, ಜಯ, ಮರಳಿಕೆ, ಮದುವೆ/ಸಮ್ಮಾನ... ಇತ್ಯಾದಿ.

ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಥೆಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಪ್ರಾಪ್ ಒಟ್ಟು 31 Functions ಗುರುತಿಸಿದರು. ಇವು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ನಿಗದಿತ

ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.

(b) Dramatis Personae (ಪಾತ್ರವ್ಯವಸ್ಥೆ)

ಕಥೆಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಹ ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುವು. ಪ್ರಾಪ್ ಅವರ ವಿಭಾಗ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ:

1. Villain (ಪ್ರತಿನಾಯಕ), 2. Donor (ಸಹಾಯಕ–ಪರೀಕ್ಷಕ), 3. Helper (ಸಹಾಯಕ), 4. Princess/Prize (ಲಕ್ಷ್ಯ), 5. Dispatcher (ಪ್ರೇಷಕ), 6. Hero (ನಾಯಕ), 7. False Hero (ಕಪಟ ನಾಯಕ).

ಈ ವಿಭಾಗವು ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರ–ಕಾರ್ಯ–ಉದ್ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

(c) Narrative Sequence (ಕ್ರಮವ್ಯವಸ್ಥೆ)

ಕಥೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ → ಅಭಿವೃದ್ಧಿ → ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು → ಪರಿಹಾರ → ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದರು. ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕ್ ನ್ಯಾರೇಟಿವ್ ತ್ರಿಕೋನದ (Beginning–Middle–End) ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಫ್ರೈಟಾಗ್ ಪಿರಮಿಡ್ ಮಾದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂವಹನದ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕಥೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಸ್ಮರಣೆ (Collective Memory), ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (Belief System), ಆಚಾರ–ವಿಚಾರಗಳು (Ritual Practices), ಸಂವೇದನೆಗಳು (Sensibilities) ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ (Value Structure) ಗಳನ್ನು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಂಡಾರ (Cultural Reservoir)ಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರವು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಆವರ್ತನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ ಸಂವಹನ: ಕಥೆಗಳು ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತವೆ. "ಏನು ಸರಿ, ಏನು ತಪ್ಪು," "ಏನು ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಏನು ಹೀನ" ಎಂಬ ಮೌಲ್ಯಸೂಚಕಗಳು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆವೇಶಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕಥೆಗಳು ಮೌಲ್ಯಸಂವಹನ (Value Transmission) ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕೀಕರಣ (Cultural Socialization) ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಕೇತ, ರೂಪಕ ಮತ್ತು ಪೌರಾಣಿಕ ಸಂರಚನೆಗಳು: ಕಥೆಗಳು ಬಹುಪಾಲು ಪ್ರತೀಕಾತ್ಮಕ–ರೂಪಕಾತ್ಮಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ: ರಾಕ್ಷಸ/ಪಿಶಾಚಿ → ಭಯ/ಅಪಾಯ/ಅಜ್ಞಾನ, ಮಾಯಾ ವಸ್ತು → ಜ್ಞಾನ/ಸಹಾಯ/ ಸಾಧನೆ, ಅರಣ್ಯ → ಅನಿಶ್ಚಿತ ಲೋಕ, ಪ್ರಯಾಣ → ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ. ಇವು ಜೂಂಗಿಯನ್ (Carl Jung) ಮತ್ತು ಲೆವಿ–ಸ್ಟ್ರಾಸ್ (Claude Lévi–Strauss) ಸುಸ್ಥಾಪಿತ ಮಾಡಿದ ಆರ್ಕೈಟೈಪ್ (Archetype) ಹಾಗೂ Structural Mythology ಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕುಟುಂಬ ರಚನೆ (Patriarchy/Matriarchy), ವರ್ಗ/ವರ್ಣ ಸಂಘಟನೆ, ಲಿಂಗಪಾತ್ರಗಳು (Gender Roles), ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು (Power Relations), ಮದುವೆ/ ವರಪ್ರಥೆಗಳು (Marriage Customs), ಆರ್ಥಿಕ ಪರಸ್ಪರ ನೆರವು (Reciprocity). ಇವು ಮ್ಯಾಲಿನೋವ್ಸ್ಕಿಯ Functional Anthropology ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳು: ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ದೇವತೆ, ಯಕ್ಷ, ಪಿಶಾಚಿ, ರಾಕ್ಷಸ, ಮಾತಂಗಿ, ನಾಗ, ಪ್ರೇತ ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಪರಲೋಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಶಕ್ತಿಪೂಜೆ, ಆತ್ಮ/ಪಿತೃಭಕ್ತಿ, ನಿಸರ್ಗಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಅಂಶಗಳು ಎಥ್ನೊರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್ (Ethno–religious Systems) ಎಂಬ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು: ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲಭೂತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದರೆ: 'ಮನೋರಂಜನೆ', 'ಶಿಕ್ಷಣ/ ಮೌಲ್ಯಬೋಧನೆ', 'ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ', 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದೃಢೀಕರಣ'. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಗುರುತು: ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಲಿಂಗ (Gender), ವರ್ಗ (Class), ಜಾತಿ (Caste), ಸ್ಥಳೀಯತೆ (Locality), ಜನಾಂಗೀಯತೆ (Ethnicity) ಯ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿನ ರಾಜಕೀಯ (Identity Politics) ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ದೇವ/ರಾಕ್ಷಸ ವಿರೋಧ, ಅರಸ/ಪ್ರಜಾ ಸಂಬಂಧ, ಬುದ್ಧಿವಂತ/ದುರ್ಬಲ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಶಕ್ತಿ–ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು (Power Structures) ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು "ಸಮಾಜದ ದಾಖಲೆ": ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಮಾನವನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಂಬಂಧಗಳು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಾಯ್ಮಾತಿನ ಜ್ಞಾನಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಅರ್ಥರಚನೆಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನೋರಂಜನೆ ಅಥವಾ ಬಾಲಸಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಫೋಕ್ಲೋರಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ಮತ್ತು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪಠ್ಯಗಳಾಗಿ ಮರುಪಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್‌ನ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನವು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಚನಾ ನಿಯಮಿತತೆಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದರೂ, ಸ್ಟಿಥ್ ಥಾಂಪ್ಸನ್‌ನ ಟೈಪ್–ಇಂಡೆಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೋಟಿಫ್–ಸೂಚಿಗಳು ಕಥೆಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಚಲನ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಕ್ಷೆಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯಿಸಿದವು. ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಮ್ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯತತ್ವಗಳು ಕಥೆಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ, ಅಲನ್ ಡಂಡಿಸ್‌ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಕಥೆಯನ್ನು ಪಠ್ಯವಾಗಿ, ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ಕೋಡ್ ಆಗಿ ಓದಲು ಮರುಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿಸಿತು.

ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಕಥೆಗಳ ವಾಚನವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಫೋಲ್ಕ್ಲೋರ್ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಮರಣಾಶಾಸ್ತ್ರ, ನಂಬಿಕೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಮೌಲ್ಯಸಂವೇದನೆಗಳು, ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ–ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಮ್ಯಾಪ್‌ಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಪಕ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಜೊತೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಸ್ಥಳೀಯ ನಂಬಿಕೆ, ಮೂರ್ತಿ–ಆಚಾರ, ನಿಸರ್ಗಪೂಜೆ, ಬಾಳುಮೂಲಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ–ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳ ಪಠ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ (Textual Adaptability) ಮತ್ತು ಡಿಜಿಟಲ್ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯು (Cultural Re–Mediation) ಕಥೆಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಜನ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ (Cultural Resilience) ಮತ್ತು ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಅಂತಿಮಗತಿ ಹೊಂದದ, ಬದಲಿಗೆ ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಹೊಸ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಾಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. Dundes, Alan. 'Interpreting Folklore'. Indiana University Press.
2. Propp, Vladimir. Morphology of the Folktale'. University of Texas Press.
3. Thompson, Stith. The Types of Folktale. Indiana University Press.
4. Jung, Carl. Archetypes and the Collective Unconscious. Princeton University Press.
5. Bascom, William. Four Functions of Folklore. University of California Press.
6. Handoo, Jawaharlal. Folklore Theories and Models. Central Institute of Indian Languages.
7. Naik, T.G. Kannada Folk Literature Studies. Prasaranga, University of Mysore.
8. Dundes, A. "On the Structure of the Folktale." Journal of Folklore Research.
9. ರಾಘವ್. (1978). ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳು. ತನುಮನ ಪ್ರಕಾಶನ.
10. ಶಿವಗಂಗಾದೇವಿ ಕೊಡೇಕಲ್ಲ. (2015). ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಆಯ್ದ ಬರಹಗಳು. ಪಾರು ಪ್ರಕಾಶನ.
11. ಶ್ರೀರಾಮ ವಿಟ್ಟಣ್ಣವರ. (2007). ಜಾನಪದ ಪರಿಕ್ರಮ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.